

Fra Danmark.

Meddelelser af 29. Juni. — 4. Juli.

Ny Plantager. Under Høvedelskab er der, if. Tidsskriftet, tilkommet fire nye Plantager, alle beliggende i Ribe Amt og med en samlet Areal af ca. 100 Tdr. Land.

Fjens Distriktskole. Fra Denske telegraferes til 3. ord. Telegramb. den 3. Juli: 3 Steder for afbøde Kjøbmand Bierferud er hidtilværende Meddirektør Jens Jørgen Søren Bang bleven valgt til administrerende Direktør for Fjens Distriktskole.

Kantret Ristervase. Den eneste omborværende Mand i den i Torsdags til Ohnsevig paa Lolland indbjergete Ristervase var if. Meddelelse til Kb. Telegramb. straks efter Kæntningen bleven optagen af et forbiisende Stenfliserfartøj.

Delikateser i Horsens. Politiet i Horsens har i den senere Tid faaet faa paa et Par delikate Dyr, der var tiltænkt Horsensianerne til Pøls r. For et Par Dage siden anholdt det if. Hors. Kbl. et raadent Svin, og i Jørgaars tog det en halv Ko; i hel Tilstand var den sjøst for 10 Kr.

Forpagtning. „Gersdorffslund“ ved Odber er, if. Mrgbl., af Holstein Rathlon til Rathlonslund bortforpagtet til Hr. D. Ved. Aufsumgaard, fra Maj 1892 for en aarlig Afgift af 8000 Kr., 1000 Tdr. Vug efter Kapielstatist og Skatter. Areal et 640 Tdr. Land med 75 Tdr. Hartorn.

Død for sine Duer. En ung Mand styrte if. „No.“ i Lørdags Middags ned fra Taget paa Nr. 120 i Bredgade i Kjøbenhavn. Han var oppe for at se til sine Duer. Han slog sig ihjel i Faldet og blev først ført til Frederiks Hospital og dernæst til St. Johannesstiftelsen. Han skal v're Søen af en Sabelmager paa Tolbbovejen.

Bedøvet af Lynet. Under det stærke Tordenvejr i Fredags slog Lynet ned i Skjær i en Gaard tilhørende Erik Madsens Enke uden at ramde. Enstens Søen blev bedøvet af Lynet og var besvimet i en Times Tid. Lynet havde mærket ham, saa han var hel blaa ned paa den ene Side. En Pige ramtes ogsaa let uden dog at føle videre Men. Sønnen led if. „Kingsl. Amts Avis“ i længere Tid af Stødet, men er nu rask.

Høvedelskabets 25. Aar. Ved den saakaldte „Tjerslund Sten“ i Nærheden af Høvede — midtvejs mellem Vejle og Ribe — afholdtes i Tirsdags if. Kolding No. en Fjort i Anledning af Høvedelskabets Virksomhed i 25 Aar.

Det var en lykkelig Dag og en smuk Fjort; thi de 25 Aars Arbejde har foraget vort Lands Velstandskilder og vist os, hvad Tro og Klid kan udrette, og det bliver nok ad den Vej, vi skal begyde vort Land.

Ulykkestilfælde. Mads Chr. Christensen i Broom var if. Skive Følkebl. i Fredags saa uheldig at falde ned fra et Lofttrum i sin Ejendom, hvorved han brækkede Halsen og slog sig ihjel paa Stedet. Han og Husholdningen var beskæftiget med at stable Løv paa Loftet. Joian Tørene var der paa Bjelkelaget andragt et Par løse Brædder til at gaa paa, og det er rimeligvis ved at træde udenfor disse, at han er styrket ned. Den forulykkede var 65 Aar gammel, han var Afholdsmænd og almindelig afholdt.

Fundet Skelet. Det meddeles Vejle A. Følkebl., at der ved Løvegravning i en Møje paa Breddalle Mark, tilhørende Skomagere Ahrens, er fundet Skelettet af et Menneske. De øverste Dele af Hovedet var i samlet Tilstand; en Del smulke, hvide glinsende Tænder sad endnu i Kæbebenene. De flste Knogler fandtes; Halsknoerne, Kræbenene og Overarmsbenene samt en Del Ribben var til Stede. Desuden fandtes Resten af langt Haar, saa Skelettet aabenbart er af en ung Kvinde.

Sølvbrølup. Aalborg Stiftstidende skriver: Aalborgfredens Følketingsmand, Justitsraad Plesner med Frue, f. Wilding, fejrede i Mandags deres Sølvbrølup paa Langeslund. Hr. Plesner og Hustru var ved deres bramfri, elskovardige Bæsen vundet sig mange Venner.

Hr. Plesner, der tidlig overtog sin Fædernegaard, har foruden det store Arbejde, dens Bestyrelse gav ham, faaet Tid til at udrette adskilligt for Egnens Befolkning. Han har været et virksomt Medlem i Sognets kommunale Bestyrelse, har en væsentlig Del af Fortjenesten ved, at det er lykkedes at rejse en Kirke ved Langeslund, ligesom han endelig har virket energisk for Plantningsagen i det med Henfyn til Travæst saa stedmoderlig behandlede Han Herred.

Vanddirektør Bierfreunds

Jordfærd. Fra Denske telegraferes til Nord. Telegramb. den 4. Juli: Bierfreunds Jordfærd fandt Sted i Dng under overordentlig stor Tilslutning. Der var fændt et Utal af Kranse fra Foreningen og private, ogsaa fra andre Landsdele. I blandt disse fandtes Sølvkranse fra Denske og Aalborg Handelsstand. Foreningen med Janer, Bryraadet, Borgmester Koch, Stiftamtmand Helgen og Gehejmetsraad Tietgen m. fl. fulgte Ligt til J. den. Stiftsprøvt Damgaard mindedes den afbodes store Virken og gode Hjærte. Over hele Byen flagedes paa halv Stang.

En Ansøger. En ung Mand, der søgte Ansættelse som Politibetjent i Kjøbenhavn Politit, er bleven anholdt, fordi han havde forsynet sin Ansøgning med to falske Attester om sit Forhold. Attesterne angaves at ho paa Fjens, og man havde i den Anledning sendt Ansøgningen over til den vedkommende Jurisdiktion for at faa den forsynet med Dorigehetstæst; da imidlertid den ene af Attesterne ikke eksisterede, og den Anden erklærede ikke at have skrevet nogen Attest, blev der skrevet herom til Ansøgereis Hjemsted, Frederiksberg, og han er derefter bleven anholdt og afleveret til Retten.

Hædersgave. Fredag den 26. Juni fejrede if. Meddelelse fra Raskøvd til Rigous Bureau Sædelmager Hans Hansen og Hustru af Hægerup deres Sølvbrølup. Hansen er Formand for Raskøvd-Kredens Venstreforening. I Dagens Anledning var der stor Fjort med 300 Deltagere. Der overræftes Brudeparret en Hædersgave, bestaaende af en stor Pengesum. En Række Talere, deriblandt Landskingsmand og Chr. Nielsen, Studesløse, og Red for Regner Petersen, talte for Brudeparret og takkede for Brudgommens kommunale og politiske Virksomhed.

Et Hjærtighedsdramas Afslutning. Vore Læsere vil mindes, at i Januar Maaned en Musiker ved Navn Martin Nielsen, sammen med sin Forlovede styrkede sig fra Dampfærgens Dæk i Store Bælt paa Overfarten mellem Korsør og Nyborg.

Havet har ifølge „Politiken“ nu omsider givet sit Bytte fra sig. For saa Dage siden drev de to Selvmordere i Land nogle Mil nord for Helsingborg; de var tæt sammenbundne med et Reb. Det lange Ophold i Vandet havde opløst deres Legemer, men Resterne af Vaalædningen var tilstrækkelig til at slaa deres Identitet fast.

Nu er de stede til Hoile paa Valholm Kirkegaard.

Guldbrølup. Partikulier Holch og Hustru, f. Scholm, fejrede if. Aalb. Stiftst. i Lørdags deres Guldbrølup. I Aalborg har Hr. Holch kun opholdt sig 6—8 Aar. I Odber har han henlevet sin meste Tid. Her drev han en omfattende Kjøbmands forretning samtid med, at han bestyrede Bøens Poststation. Desuden var han i en længere Aarrække Medlem af den stedlige Landsforening, ligesom han var Medstifter og Bestyrer af Sparekassen i Odber. Under Krigen i 1864 havde man særlig Lejlighed til at kjenne paa Holchs omfattende Dygtighed og Energi, i det han den Gang bestyrede Depotet for hele Habs Herred, hvorfra Tullerne rekvirerede deres forskjellige Naturalier osv. Holch er nu 78 Aar, medens hans Hustru er 70 Aar. En af hans Søner er „Ugens Nyheders“ Udgiaver, Hø. Folketingsmand Holch.

Gjæren og den danske Kronprins. Det engelske Blad Daily News bringer følgende Meddelelse:

„Det forlyder i danske Vøstredse, at der er opstaaet nogen Misfjelling mellem Gjæren og hans Svoger, Kronprinsen af Danmark, fordi denne østere har udråbt Misforstaaelse med Jøderens Udrielse fra Rusland. Kronprinsen har nemlig sendt sin Søster, Keiserinden, Bjecer og Bamfletter, hvori der udtaltes Sympathi for Jøderne, og Keiserinden anmodedes om at forelægge dem for Gjæren. Keiserinden undlod at efterkomme Anmodningen, men Keiseren fik at vide om Tilfældet og Anmodningen, og han udtalte sin Misforstaaelse med den tilfjægtede Indblanding i de indre russiske Forhold. Keiseren betragter ligeledes det Besøg, den danske Kronprins nylig aflagde hos Derrabineren i Kjøbenhavn som en monstration i mod Rusland. Man faar nu se, om disse Begivenheder faar Indflydelse paa Keiserens Til Danmark.“

En fattig Mand's Ret. En Husmand i Kallehave havde, if. „Programmet“, en Søen, der tjente hos en Forpagter. Forpagteren fandt det pøsende at jage Husmandens Søen væk, og nægtede uden Grund at betale ham hans Løn. Dette skete i September 1889. Husmanden søgte da Sagfører Schulz,

der gratis førte Sagen for ham ved Retten. Underretsdømmen faldt den 5. Juni 1890 og lød paa, at Forpagteren skulde betale Husmanden Løn og Kostpenge til Sønnen, ialt 62 Kr. Forpagteren appellerede da Sagen til Overretten, hvor han mente, at Husmanden ikke havde Raad til at kom're. Dette havde Husmanden heller ikke, men Retten gik alligevel sin Gang. Ved Overretten tog Studentersamfundets Retshjælp ligeledes gratis Sagen for Hus anden, og i u først i Maj 1891 faldt Overretsdømmen med samme Resultat som Underretsdømmen. Husmanden har nu faaet udbetalt de 62 Kr. takket v're Hr. Schulz's og Studentersamfundets Retshjælps Medvirkning.

Levende Stegt. En paa Raaholt i Hæders Sogn tjenende 15-aarig Dreng besluttede if. Vends. Tid. sammen med en yngre Tjenestdreng St. Hans Aften at fornoje sig med at brænde Blus. De Skillinge de sammen til en Pot Petroleum, som de gød ud over 3 Løv, der antændtes efter at være anbragt i en gammel Spand, som anbragtes højt tilvejs paa en Stang. Den mindste Dreng gjorde et uforfjægtigt Stød mod Stangen. Derved faldt den brændende Spand ned og traf den ældre Dreng, hvorved en Del af den brændende Petroleum flød ud over hans tynde Bluse og Skjorte. Nautilig blev hans ene Arm haardt angrebet. I de forfærdeligste Smærter rullede han sig paa Jorden for at slukke, men inden dette lykkedes for ham og Jøll blev tilfaldte, befoimede han, og da Jlden var ubrændt var Armen omtrent forfallet, kun paa den underste Side af Underarmen var en Strimmel frist Kjød, fra hvilken Blødet i en lang Tid vedblev at sive ud. Han blev straks dragt hjem og tildelt den omhyggeligste Pleje, men efter 5 Dagns stræffelige Værelser afslut han ved Døden.

Dræbt ved Lynnedslag. Gaarbejer Jens Tanderup i Nørberg blev if. Skive Følkeblad i Lørdags ved Midnattstid dræbt i Nørberg Møse ved Lynnedslag. Han var tilligemed et Par andre beskæftiget med at læsse Løv fra en Løvestak, da et Tordenvejr, ledsaat af et uafvøndt stærkt Regnvejr, drog hen over Egnen. Hans Medhjælper søgte Væ mod Regnen i et i Nærheden værende Træstak, hvorimod Je's Tanderup satte sig i Løvdens af Løvestakken. Da Regnen lidt efter var ophørt, og de, der haabede søgt Væ i Træstuet, atter indfandt sig ved Løvestakken for at fortsætte det afbrudte Arbejde, mødte dem det fjergelige Syn af Jens Tanderup i en livløs, stærkt forslaaet og maktretet Tilstand. Lynet er slaaet ned foran ham, thi det var Ansigtet og Forkroppen, der var mostretret, ligesom Hatten og Tøjet foran var splittet ad.

Ingen af de andre i Møsen værende havde set Lynnedslaget, derimod var flere slaaet omkuld af et stærkt Lufftryk. Den forulykkede var omt. 50 Aar; han efterlader sig Kone og 5 Børn.

En farefuld Luftreise. I Jørgaars Aftes foretog Luftskipperen Johansen sin tredje Luftfart i denne Saison fra Tivoli. Blæste det stærkt forrige Gang, saa var det i Jørgaars en lille Drekan, og man mindes ikke, at nogen fremmed professionel Luftskipper tidligere er gaaet til Vejs her under saa ugunstige Vejrforhold. Men denne Begynner i Aeronautikken er ikke fornyet, eller ogsaa stoler han blindt paa sin gode Lykke, som da heller ikke svigtede ham i Jørgaars Aftes.

Kl. 7 1/2 fo'r hans lille Ballon op mod Skyerne med en saadan Hurtighed, at den efter et Par Minuters Forløb kun utydeligt kunde skjælnes. Turen gik atter over mod Svørig, og her trafde han i længere Tid frem og tilbage med forskjellige Bindretninger, indtil han fandt en god Ankerplads midt imellem Malms og Landskrona. Sventerne var særdeles elskovardige, forlangte ingen Stadesersatning (der var forresten heller intet ødelagt) og hjerte Johansen og hans Ballon til Malms, hvorfra de begge vendte tilbage i Gaar Morges i bedte Velgaaende.

„Montebello“ ligger stadig vovt som hen og venter paa Magsovejr.

Paa Frihedens Tærkel. En ældre, tidligere ret bekendt Gaardmand blev if. Aalb. Amtst. for flere Aar siden idømt flere Aars Tugthusarbejde for Jidspaafættelse. Han gav under sin lange Straffetid aldrig Grund til Klage og havde det for saa vidt ret godt, men han fortæredes af Længsel efter sine Børn, særlig efter en Søen, der havde Vo i Australien. Denne Søen, gjorde for nogen Tid siden en Rejse til Horsens for at glæde sin gamle Fader med et Besøg og bringe ham den Trøst, at han, saafnart han var løsladt, kunde finde Fred og Hvile hos Sønnen i det fremmede Land, hvor ingen kjendte hans Fortid.

Saa rejste Sønnen for at indrette sit Hus til Modtagelse af Faderen. Den gamle blev tilbage, men glædede sig som et Barn over hvert Dag, der gik; thi det var jo et Stridt nærmere mod Friheden, end det ude hjem. Men alt som Tiden gik, isaa'd hans Sundhed gradvis bort, og omtrent en Maaned før Straffetidens Udløb døde den gamle. Og Sønnen, der i det fjærne Land ventet med Længsel den Dag, hans Fader skal komme, ham vil det imærte døbt, at den gamle maatte dø fjært fra sin Slægt, med Jøden paa Frihedens Tærkel, som en stakkels Tugthusfange.

Heldig slupne. To Karle paa Gaarden Stubshøved i Gudme var, if. „Sv. No.“ for et Par Dage siden i Færd med at sprænge Sten paa Marken ved Hjælp af Krudt. De havde delvis gravet Jorden bort fra en Sten, boret Hul i den, indt Krudt i og antændt Lunten, hvorpaa de skyndsomt fjærnede sig noget fra Stedet. Men da det varede noget længe, inden Studet gik af, var de saa uforfjægtige at gaa tilbage til Stenen for at undersøge Grunden dertil. Netop som den ene havde taget Plads paa Stenen, den anden ved Siden af, endog med Hødderne hængende ned i den gravede Grube, sprængtes Stenen, der blev liggende paa Stedet, medens ellers som Regel Stumper og Stykker slynges til alle Sider. De uforfjægtige folk derfor forholdsvis heldig fra det, idet den, der var placeret paa Stenen, og som havde Hammer og Stenbor i Haanden, slap med en kvæstet Finger og et svøret Ansigt, medens den anden Mand blev fuldstændig uskadt. Hammeren og Borslyngedes langt bort.

Dødsdommen over Philippen Ved Dommens Afgjælse beandt sig i Horsfuen i Folge Børstid. blandt andre den Kjøbenhavnse Fængselspræsif — Hr. Pastor Nielsen. Paa alles Læber var Spørgsmaalet: om han havde nogen særlig Mission at udrette heroppe. Han havde det.

Vi tillod os at spørge Hr. Pastor: — Er det rigtigt, hvad Jøll almindelig fortæller, at Philippe: ikke aner, at hans Sag er for Højestret?

— Ja — det er rigtigt. Paa et tidligere Tidspunkt er han bleven afbrudt, om han anslede selv at overvare Processuren, naar denne en Gang blev foretaget, og da han svarede Nej hertil, fandt man det urigtigt at forstyrre ham ved Meddelelsen om, at nu togtes der Afgjærelse om Liv og Død for ham.

— Men naar nu Dømmen om et Hjelbit kaldes — vil den da straks blive forkyndt ham?

— Nej, det er jo netop derfor, jeg er her. Hvis Philippen mod Forrentning bliver dømt til livsvarig Tugthus, da tager jeg straks ud til Fængslet og medbringer ham Sagens Udvald. Bliver han derimod dømt til Døden, vil han først faa Meddelelse om Dømsresultatet, naar det er afgjort om, han bliver benaadet eller ej.

En Fader dræbt sit Barn. En i Nordbanegade i Kjøbenhavn boende Arbejdsmand sit i Lørdags tilfjæmeladende et Anfal af Drankergalskab. Som en rafende løb han hjem til sin Bolig, hvor han, medens Konen var paa Arbejde, brød Døren op og greb sine to Børn, en Dreng paa 5 Aar og en noget ældre Pige, og trak dem med sig ud paa Gaden og berfra til en Eng i Nærheden af Nørrebro Station, hvor der findes nogle flere Dømmen.

Antommen hertil kastede han Børnene, der udstødte de mest hjærtstjærrende Strig ud i det temmelig dybe Vand. Nørbrøerne havde imidlertid henledet Opmærksomheden paa denne skrællelige Scene, men da Manden saa Jøll komme løbende, overlod han Børnene til deres Skjæbne og skyndte sig bort — hvorhen vistens endnu sent i Lørdags Aftes ikke.

Der havde imidlertid samlet sig en Del Mennesker nede ved Dammen, og en behjærtet ung Mand sprang ud for at redde de druknede Smaa. Han fik dem da ogsaa i Land efter en Del Besvær, men desværre var den lille Dreng død, derimod lykkedes det at redde Pigen, efter at der var gjort de sædvanlige Gjenopløvelsesforøg.

Medens man var beskæftiget hermed, kom Børnens Moder tilstede. Et Djevidne meddelede, at hendes Jortvidelse var ubestrikelig.

Jfølge Telegram fra Nord. Telegramb. er Drabsmanden paag'eben.

Uhyggelig Ulykke i Sundet. Mens der i Lørdags var Fjort paa ny Carlsberg for den franske Gfabre, var Gl. Carlsbergs Arbejdere if. „Polit.“ paa Lyttur til Helsingør.

Selvfabet var taget af Sted om Morgenen i Damperen „Helsingborg“, og Dagen var tilbragt paa det behagelig.

Naturligvis var der den glødeste Stenning ved Afreisen om Aftenen Kløften 10. Et medbragt Orkester spillede lyftige Melodier, og paa Dækket var der Sang.

Da saa „Helsingborg“ naaede ud for Snækersten, lød pludselig det uhyggelige Raab: „Mand overbord!“

Kapteinen gav Ordre til at balle, og til at Redningsbaaden skulde sættes i Søn. Men desværre viste det sig, at dette ikke var saa let gjort. Baaden funde først efter langvarigt Mas fires ned; en af de Lombordværende forstyrede os, at det varede mindst 7—8 Minuter, inden det lykkedes at faa Baaden i Vandet. Mar forsiaar, at denne Omstændighed vakte stor Harm mellem de feberilste Passagerer.

Hnemod en Time vedblev man med Redningsbaaden at lede rundt efter den forulykkede. Man fandt ham ikke.

Saa opgav man Efterfølgningen og fortsatte Turen hjemefter. Men al Høfligheden var borte, Orkesteret gjemte Instrumenterne og under den tristeste Stemning naaede man Kjøbenhavn Kl. 1 om Natten.

Den forulykkede var gift og havde flere Børn.

Uvejr. Over Løndum Sogn rasede if. „Hjør. Amtst.“ i Lørdags Eftermiddags fra 2 til 4 et stærkt Tordenvejr, ledjaget af Regn og Hagl, egentlig Isstumper større end Høstløv. Rugen er mange Steder slemt knækket og har i det hele taget lidt stor Skade. I Kirksen, Stolen og i mange Gaarde er en stor Masse Binduer knuste. En Gaard sit over 30 Ruder slaaet itu, andre Gaarde mellem 20—30. Regnen, der lignede et Skybrud, har mange Steder revedt store Huller i Vejene.

— Et Skybrud med hyppige Lyn og Torden faldt i Lørdags Eftermiddags Kl. 5 over Helsingør og anrettede betydelig Skade. Flere Gaard var Stuepladsen for Overfømmelser, hvorved mange Kjøttere fyldtes med Vand og de der opbearede Værelagere ødelagdes. I Mel- og Grynhønden i Bjergetage, hvis Kjølder var fyldt med et større Lager, anslaa Skaden til over 500 Kr.; men paa Strønggaden naaede Dødeliggens Beberjæggelighed sikkert Højdepunktet; thi i Høsthallens Kjølder flød Vandet i Niveau med Gaden, faaledes at Disk og Høst foømmede omkring mellem roget Løks og andre Delikateser. I Marstrandijerbutten lige over for Høsthallen strømmede Vandet ligeledes ned i saa stor Mængde, at Møblerne sjød rundt paa Gulvet. Ogsaa paa Jernkøbsværet blev der anrettet en Del Skade, idet 5 Størene under Sæverket fuldstændig flød under Vand. Siden 1868 har man ikke saa høj Vandstand i Byens Gader — skriver „Høst. No.“

Dødsdommene i Danmark. „Matt.“ meddelede: I Kong Christian den 9. Regeringsrid er der i Aarene 1864—85 (det sidste Aar, fra hvilket der, saa vidt vides, foreligger nogen officiel Statistif) her i Landet i alt afsagt 104 Dødsdomme, og af disse er kun 4 erebenterede, nemlig: i 1865 Ludvig Toftes, i 1869 Hans Hansens, i 1880 Rasmus Pedersen Mørkes og i 1882 Anders Nielsen Sjællanders Dødsdom. Toftes var allerede i 19 Aars Alderen bleven idømt Tugthusarbejde paa Livstid. 23 Aar gammel gjorde han i Tugthuset paa Kristianshavn Forsøg paa at myrde Lagen, Aaret efter forsøgte han at myrde Opsynsmanden i Horsens Tugthus og tillod under den i samme Anledning anstillede Undersøggelse, at han tidligere havde stukket Jid paa et Hus i Studiestræde, hvorved 4 Mennesker indedræbte, og 1 saaredes døbeligt under et Forsøg paa at fresse et Barn.

Hans Hanser: Kjøb sin Moder med roligt Overlæg, fordi han var kjed af vore hjemme og ønskede at komme i Besiddelse af Penge til at komme til Amerika for.

Mørke myrdede to jøvede Mand for at plyndre dem.

Anders Nielsen Sjællander endelig myrdede — ligeledes for at staffe sig Penge til at udbandre for — Handelsmand Ber Jøsson efter lange forberedt Overlæg.

I 100 Tilfælde af 104 har Kongen altid i de oven for anførte 22 Aar benyttet sig af sin Benaadningsret, og i de 82 der forblev Aar, i hvilke ogsaa alle saa saa Dødsdomme er forejaldne, er denne Ret ufravælgelig bleven benyttet.

Eksplosion paa Donsø Krudværk. Fra Hørholm telegraferes til Nord. Telegramb. den 2. Juli: Den Krudværk, som sprang i Luften, blev drevet ved Bankkraft. Den dræbte Arbejdsmand, Anders Christensen, fandtes ca. et Par Hundrede Alen borte i en Grøft. Fabrikant Drøfje blev kvæstet af en reb-

fatende Kvalke. Noortig kom ingen til Stede. Dødeliggelsen er stor, og der var inter aslueret. Krudværet sprængte sidste Gang i Luften den 16. Maj 1889, da hele Fabriken blev ødelagt og Mennesker dræbtes.

— Der meddeles yderligere til Nord. Telegramb. den 2. Juli: Eksplosionen fandt Sted i Møllen, hvor Krudt til virkes. Denne er tidligere flere Gange sprungen i Luften og bleven gjennetaget. Efter Krøfosten stod en Arbejder, Anders Christensen, i Møllen sammen med Fabrikant Drøfje. I det Øjeblik vendte sig og gik henimod Døren, indgik Eksplosionen. Anders Christensen blev slyngt ud af Bygningen og blev faaret paa begge Ben. Christensen terladt sig Hustru og 6 udføttede Børn. Drøfje er fengsliggen i Følge af den libte Bestkaiggelse, men er dog uden for al Fare.

— Om Katastrofen har „Høst.“ modtaget følgende gjennem R. V.: Vægningerne ved Donsø Krudværk ligger i den store Sprængning den 16. Maj 1889 meget spredte; den største Mølle, der bredes med Bankkraft, laa omgivet af Træer til alle Sider. Da Katastrofen indtraf, var Arbejdsmand Anders Christensen alene i Møllen og pøsende den Krudværets Bestyrer, Gustav Drøfje, Ejerens Søen, havde lige forladt Møllen og var 10 Alen fra den, da han stredes til Jorden og ramtes af et Stykke Tommer som saarede hans højre Arm. Anders Christensen fandtes som lig i 10 Alen fra Møllen, begrædet af de nedslidende Ruiner. Hans Krop var stærkt forbrændt og Brystkassen knust. Der var 100 Bund Krudt i Møllen i Sprængningsøjeblikket. Mølle var ikke ødelæret. 15 Alen fra den laa en mindre Mølle, paa hvilken Væggene sloges ihjel. En Mand der inde blev slaaet til Jorden.

Fra Sønderjylland. Uvejr. Sent i Gaar Aftes begyndte det at tordne og lyne i Haderslev. Høved Midnat var Uvejret temmelig stort. Et enkelt meget stærkt Lyn, efterfulgt af et Tordenkruld, der bragte Binduerne til at klirre, fik vistnok mange, der var gaaede til Ro, til atter at slaa op. Men saa begyndte det at regne stærkt, og chterhaanden tabte Uvejret i Stykke, Lyne ne blev svagere og hørte omfider helt op. I Jdag er Temperaturen betydelig højere, end den har været i de sidste Dage. Det blæser stærkt og truer med Regn; den sidste vilde næppe være saa manden udførmom, sjønt man nu i mange Steder er i fuld Gang med Høstøden.

Krøfosten i Høvedelskabets, med hvilket der blev nedlagt, Jørgelise fra tykt Side, maa vel faa lanne anse for gylldigt. Det blev straks enstemm g udtjend af Sognets Kirkeforstandere; men Indsigelsen indfendtes alligevel til Synodeudvalget, hvor Sagen var til Drøftelse for nogen Tid siden. Indtærtid blev Afgjærelsen udsat, indtil man havde faaet fuldstændig Rede paa, hvordvidt en fremkaldt Ante over, at et Par af dem, der havde deltaget i Valget, ikke skulde have været stemmeretretet, maatte godkjendes eller ikke. Synodeudvalget maa vel, skriver „Dannevirke“, være kommen til det Resultat, at Krøfsten — hvad man for øvrigt paa Forhånd kunde vide — var uretrettigt, og at det ikke kunde være noget til Hindet for at erklære Valget for gylldigt.

Paa Vagt. Høvedelgerne i Sønderborg havde i Følge „Nybølspøsten“ bragt i Erfaring, at en Forening fra Denske i Søndags agtede at gjaeste Sønderborg, og at Dampskibet „Fylla“ var lejet til at føre disse Ijstrefjende fra Sønderborg til Sønderborg og tilbage. Høvedelgerne syntes ikke om Besøget, det for Resten netop hin Dag led ogsaa næppe vilde have været behageligt for Høvedelgerne selv, og man lod vedkommende Høvedelgerne vide, at en Landgang i Sønderborg hin Dag sandsynligvis ikke vilde blive tilladt.

Det er imidlertid betegnende for vore Høvedelgeres Aarvaagendhed, at ved vore af Dampskibsstationerne Haderslev og Søtrupskov — om tillige ved Steenningnor vides ikke — holdt en Sønderdag fra Sønderborg Formiddag til Mandag Morges, udbrukt med Befaling til at forbinde tre danske Ijstrefjendes musik. Høvedelgerne paa Sønderborg.

Intet som helst saadant Forsøg fandt Sted. „Fylla“ dampede gjennem Møllens fund uden at gjøre Holdt, passerede Sønderborg Haan lidt over Kløften 11 Jøvedemiddag og førte de Ijstrefjende, som allerede meddelte, til Lyksborg og Høvedelgerne borg.